

Međunarodni sud za krivično
gonjenje lica odgovornih za teška
kršenja međunarodnog humanitarnog
prava na teritoriji bivše Jugoslavije
od 1991. godine

Predmet br. IT-03-67-T

Datum: 28. april 2015.

Original: FRANCUSKI

PRED PRETRESNIM VEĆEM III

U sastavu: sudija Jean-Claude Antonetti, predsedavajući
sudija Mandiaye Niang
sudija Flavia Lattanzi

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 28. aprila 2015.

TUŽILAC

protiv

VOJISLAVA ŠEŠELJA

JAVNO

**ODLUKA PO ZAHTEVU OPTUŽENOG ZA POKRETANJE DISCIPLINSKOG
POSTUPKA PROTIV TUŽIOCA SERGEA BRAMMERTZA, NJEGOVO IZUZEĆE
IZ PREDMETA I RAZREŠENJE S FUNKCIJA PRED SAVETOM BEZBEDNOSTI**

Tužilaštvo:

g. Serge Brammertz
g. Mathias Marcussen

Optuženi:

g. Vojislav Šešelj

PRETRESNO VEĆE III (dalje u tekstu: Veće) rešava po zahtevu Vojislava Šešelja dalje u tekstu: optuženi), podnetom 17. aprila 2015. godine (dalje u tekstu: Zahtev), u kojem on traži da Veće pokrene disciplinski postupak protiv tužioca Sergea Brammertza (dalje u tekstu: tužilac).

Argumenti strana u postupku

1. Optuženi tvrdi da tužilac nije postupao nezavisno u odnosu na hrvatske i evropske političke organe, čime je prekršio član 16(2) Statuta Međunarodnog suda;¹ da je pristrasan kad je reč o njemu² i da je time zloupotrebio svoja ovlašćenja.³ Optuženi stoga traži da Veće protiv tužioca pokrene disciplinski postupak, da ga Savet bezbednosti razreši dužnosti i da bude izuzet iz ovog predmeta, u skladu s pravilom 5 Pravilnika o postupku i dokazima.⁴

2. Tužilaštvo traži da se zahtevi optuženog odbace jer su navodi koje iznosi neosnovani. Pored toga, tužilaštvo poziva Veće da ubuduće ne toleriše takve nepotkrepljene navode.⁵

Obrazloženje odluke

3. Navodi koje je izneo optuženi slični su onima koje je već u više navrata iznosio pred ovo i Žalbena veće.⁶ U odluci od 13. januara 2015, Veće je, rešavajući po takvim navodima, odbilo da ih razmatra, i to zato što se "[n]avedeno ponašanje ne odnosi [...] direktno na narušavanje integriteta procedure, nego više na tužiočevo navodno kompromitovanje mandata koji mu je poverio Savet bezbednosti Ujedinjenih nacija".⁷

4. Veće ponavlja isti stav, naime da ono ne ocenjuje integritet mandata tužioca, tim pre što navodno kršenje mandata nije dovelo do kršenja proceduralnih pravila u ovom postupku, i poziva optuženog da se uzdrži od ponovnog podnošenja žalbe koja je već razmatrana i odbijena. Takvo postupanje predstavlja zloupotrebu postupka, koju Veće ubuduće neće tolerisati.

IZ TIH RAZLOGA, Veće,

IZJAVLJUJE DA NIJE NADLEŽNO da rešava po Zahtevu,

¹ Zahtev, par. 16-19.

² Zahtev, par. 20, 25 i 26.

³ Zahtev, par. 1-12.

⁴ Zahtev, par. 26 i odeljak "Traženi pravni lek".

⁵ Odgovor tužilaštva na prigovor optuženog od 17. aprila 2015, 22. april 2015, javno.

⁶ V. Odgovor na Zahtev tužilaštva da se povuče privremeno puštanje na slobodu, javno, 23. decembar 2014; *Tužilac protiv Vojislava Šešelja*, predmet br. IT-03-67-AR65.1, Odgovor prof. dr Vojislava Šešelja na žalbu tužilaštva da se povuče privremeno puštanje optuženog na slobodu, 5. februar 2015, javno.

⁷ Odluka po zahtevu tužilaštva da se povuče privremeno puštanje optuženog na slobodu, 13. januar 2015, javno, par. 15.

KONSTATUJE da će dalje ponavljanje takvih zahteva optuženog predstavljati zloupotrebu postupka i poziva optuženog da se ubuduće uzdrži od toga.

Predsedavajući sudija Jean-Claude Antonetti prilaže izdvojeno saglasno mišljenje.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je merodavna francuska verzija.

/potpis na originalu/

Jean-Claude Antonetti,
predsedavajući

Dana 28. aprila 2015.

Hag (Holandija)

[pečat Međunarodnog suda]

Izdvojeno saglasno mišljenje sudije Jeana-Claudea Antonettija, predsedavajućeg Veća

Pretno veće (dalje u tekstu: Veće) je jednoglasno izjavilo da nije nadležno da rešava po zahtevu optuženog Vojislava Šešelja (dalje u tekstu: optuženi). Već sam imao prilike da se izjasnim o pitanju pokretanja disciplinskog postupka protiv tužioca MKSJ. Moram da ponovim svoj stav da sudije nisu nadležne za pokretanje bilo kakvog disciplinskog postupka protiv glavnog tužioca nekog međunarodnog suda.

U paragrafu 30 svog podneska optuženi kao pravni osnov navodi pravilo 5 Pravilnika o postupku i dokazima (dalje u tekstu: Pravilnik). To pravilo nosi naslov "Nepoštovanje pravila". Ja zapravo ne vidim koje pravilo Pravilnika je tužilac prekršio. Pravilo 37 Pravilnika, na primer, predviđa da tužilac obavlja sve funkcije predviđene Statutom. Član 16(A) Statuta propisuje da je tužilac odgovoran za vođenje istrage i krivično gonjenje. Pored ovog osnovnog proceduralnog aspekta, smatram da tužilac mora da uživa **apsolutni imunitet, kao i sudije**. Bez takvog imuniteta ni tužilac ni sudije ne bi mogli da obavljaju svoje dužnosti, jer bi u svakom trenutku mogli biti pozvani na odgovornost zbog neke radnje. U ovom slučaju je tužilac svojim proceduralnim radnjama samo izvršavao svoje obaveze, mada bi se, spolja posmatrano, mogao steći utisak da postoji uznemirujuća koincidencija između izvesne radnje i izvesnih događaja, što je upravo ono što optuženi tvrdi u paragrafu 17 svog podneska.

Sam naslov podneska, "Prigovor prof. dr Vojislava Šešelja zbog zloupotreba procesnih ovlašćenja glavnog tužioca Sergeja Brammertza", stvara zabunu. Pravilnik ne predviđa prigovore kao što je ovaj prigovor optuženog u vezi s tužiocem. Moj je utisak da je takav podnesak primerenije podneti u sadašnjoj fazi postupka, koju optuženi pominje u paragrafu 11 podneska, budući da Žalbeno veće trenutno rešava zahtev kojim tužilaštvo osporava odluku Pretresnog veća od 10. aprila 2015. S tim u vezi valja dodati da je optuženi, nakon što je tužilaštvo podnelo zahtev za povlačenje privremenog puštanja optuženog na slobodu, već izneo identične komentare. Zbog te sličnosti u formi, prigovor treba podneti Žalbenom, a ne ovom Veću.

Veće je smatralo potrebnim da u svojoj odluci zatraži od optuženog da se ubuduće uzdrži od ponovnog podnošenja istog zahteva, jer će se to, u protivnom, smatrati zloupotrebom postupka. Kao što sam već naveo u jednom svom ranijem mišljenju, veću je za donošenje odluka potreban mir, kako bi se u potpunosti posvetilo dokazima na kojima počiva optužnica protiv optuženog. Bavljenje podnescima optuženog ili tužioca nužno predstavlja **smetnju** u ispunjavanju uslova ekspeditivnosti propisanog Statutom, koji nalaže da se presuda donese u najkraćem mogućem roku. Po mom mišljenju, ne bi trebalo da trošim toliko vremena na podneske nastale usled odluke o privremenom

puštanju na slobodu optuženog, donete nakon temeljnog razmatranja njegovog ozbiljnog zdravstvenog stanja.

Po mom mišljenju, najbitnije je utvrditi da li je optuženi kriv ili nevin. Međutim, on se trenutno smatra nevinim, a moje **profesionalno postupanje mora biti besprekorno**, kako u odnosu na optuženog, tako i u odnosu na tužilaštvo. Pitanje koje je izneo optuženi je značajno jer pokreće mogućnost veze između političkih vlasti i tužioca, i to tužioca jednog međunarodnog suda. Kada neki optuženi iznese teoretsku mogućnost takve veze, smatram se obaveznim da na to odgovorim, ali mi je za to neophodna sudska nadležnost, koju nažalost nemam. To je smisao i prvobitne i ove odluke.

/potpis na originalu/

Jean-Claude Antonetti,
predsedavajući